

מאמר התחזקות

אוצר של הלכה, חיזוק, מעשיות, בעבודת שמירת העיניים

שנה ג | גליון כו | לשון-קודש | סוכות-שמ"ע-שמח"ת תשפ"ג

הרה"ג המשפיע רבי דוד הרשלר שליט"א

שאלות יסודיות
בעניני שמירת העינים,
מובהרות על ידי
משפיעים מפורסמים

קילורין לעינים

ניצד ניתן להגיע להסתכלות מרוממת על עיני שמירת העיניים וליחס של 'שמחה של מצוה' כלפיו

שאלה:

אני יהודי שחי בדור של היום, כשהנסיגות לא פסחו מעלי. והגם שאני משתדל לעשות ככל יכולתי להתגבר, עדיין אני חש שחסר לי בהשקפה הנכונה על כל העיני. הדבר גורם שנשאני מוצא את עצמי נלחם ללא הרף, פנים ואחור, נדמה עלי כל העסק הזה כעול כבד, וכרחיים על צווארי.

הייתי רוצה לקבל מעט הדרכה והכוונה נכונה, ניצד אפשר בכל זאת להגיע למבט נעלה ומרומם יותר על התפקיד שהרבש"ע הועיד לנו בדור זה, ולגשת לכל העיני מתוך 'שמחה של מצוה'.

תשובה:

אחת מעצות היצר בענין שמירת העיניים היא, שהוא אומר לאדם לפני שיוצא לרחוב: "היזהר שלא תתקלקל בדרך". הוא מחדיר ביהודי, ואפילו לירא ושלם ממש, את ההרגשה של "הלוואי שאחזור מהדרך כפי שיצאתי - ולא גרוע יותר!". אולם זהו אחד משקריו הגדולים של היצר!

האמת היא, שכשיהודי יוצא לרחוב, הוא צריך לדעת שהוא הולך כעת לאסוף ולכנסו בתוכו אוצרות גדולים, ימים ונהרות של אוצרות ברוחניות ובגשמיות, ממש רכוש רב!

כל מקצת דמקצת של שמירה שיהודי זוכה לסגל לעצמו, ואף אם חלילה נכשל בדקה שלפניה, אבל בדקה הבאה הצליח לחזור לעצמו ולעמוד בגבורה,

ואפילו רק במעט; הדבר כבר מקנה לו אוצרות אדירים שלא יסולאו בפז.

מעשה במטבע

נתבונן נא במשל קולע:

מלך גדול, אדיר וחזק, שממלכתו התפרסה על פני מדינות ויבשות, החליט לעשות מסיבה גדולה לרגל הגעתו לחמישים שנות מלוכה. רצה המלך שלא תהא זו סתם מסיבה שתסתיים לה ותשכח מהלב, לכן חיפש דבר מה יוצא דופן, שתוצג לעיני הקהל במהלך המסיבות, שתשאיר את זכר החגיגות בלב הנאספים לזמן רב. לאחר כמה התייעצויות נפל הפור על תערוכה מיוחדת, בה תוצג לפני הציבור הרחב במהלך המסיבות הגדולות, אוסף נפלא ומיוחד של כלל המטבעות מכל מדינות העולם.

זכות הדפסת הגליון

נתנדב ע"י

מוה"ד שמואל

מאשקאוויטש הי"ו

זכות הגדולה של רבבות בני ישראל המתחזקים מידי יום ביומו מקדושה וטהרה ועומדים מול נסיגות הזמן בתוקף ועוז תעמוד לימין הנדבן החשוב להתברך משי מעל בלב מילי דמיטב, בני בויכי, חיי אריכי, ומוזני ויחזי, וסייעתא דשמיא, נחת וקדושה מכל יוצאי חלציו, פרנסה בהרחבה גדולה, והצלחה בכל מעשה ידיו, אמן.

זכות הוצאת הגליון

נתנדב ע"י

משפחת היימאן החשובה

לרגל השמחה השרו"י אצל אביהם/חמיהם/זקנים

הרה"ח ר' שלמה היימאן שליט"א

על שזכה לקיים מצוות כתיבת ספר תורה במו ידיו ולברך על המגמור בשעה טובה ומצלחת

אמנם, יעצו היועצים, כדי שהתערוכה תהיה מושלמת, לא ניתן לפסוח על אף מדינה וגם הרחוקה ביותר, ועל אף אחת ממטבעותיה. כל המטבעות של כל המדינות חייבות להיות מיוצגות בתערוכה - מדינה ומדינה ומטבעותיה, למען יוכל עין כל לסקור בסקירה אחת, את כל מטבעות המדינות החוסות תחת צלו של המלך הגדול. ותמצא ההצעה חן בעיני המלך.

הכרוזים יצאו והודיעו בקול גדול, שבתאריך המיועד מוזמנים כולם להגיע ולהשתתף במסיבה הגדולה, שגולת הכותרת שלה תהיה כאמור התערוכה המיוחדת, לכבוד ולתפארת בית המלוכה.

ויהי היום, יום לפני פתיחת התערוכה, כשפועלי המלך והמשרתים החרוצים עובדים ללא ליאות להכין הכל באופן היותר נאות, והנה שמו לב שמטבע קטנה ממדינה אחת, רחוקה ונידחת, נאבדה לה ואין מוצאים אותה... נצטערו כולם צער רב; הרי ללא אותה מטבע התערוכה לא תהיה שלמה, היא כבר לא תהיה תערוכה של כל המטבעות מכל המדינות. וכלום יחסר דבר מבית המלך?

אבל מה לעשות שאותה מדינה מרוחקת היא עד למאוד, והדרך עד אליה יכולה לקחת שבועות ארוכים, אם לא חודשים. לכן יצאה הפקודה מאת המלך, ויעבירו צו בכל המדינות, שמי שברשותו אותה מטבע מסוימת של אותה מדינה, ימהר ויביאנה, כי הדבר מבוקש מאוד אצל המלך. אותו האיש שיזכה לשמח את המלך ולהמציא לו את המטבע, אוצרות המלך ייפתחו לפניו, והמלך יעשיר אותו בעושר מופלג עד לבלתי שיעור. כך הכריזו בכל המקומות, אך לא היה אחד שהיה לו את המטבע המיוחסת.

אותה עת עשו את דרכם שני חברים, בצהרי היום עת השמש בתוקפה, ממקום אחד למשנהו. והנה אומר אחד לשני, "הבה נא אחי ונעצור לפוש מעט, כי תשש כוחי מחום היום, מה גם שנצמאתי למים. על כן נסורה נא לאחד הפונדקים בסביבה; אקנה שם מים להרוות את צמאוני, אחר נמשיך בדרך".

מה מחירו של כוס מים?...

אותו איש ניגש עד מהרה אל אחת החנויות הפזורות בדרך, מילא כוסו מים צוננים, וניגש אל המוכר כדי לשלם על קנייתו. והנה מבחין חברו, שהמטבע שהלה רוצה להעניק למוכר תמורת המשך בע"ב

הן מצות העשה, ודבר נוסף: "וגוי קדוש", זוהי הקדושה. זוהי התמצית היסודית של ישראל, של האומה הישראלית ושל התורה: 'ממלכת כהנים, וגוי קדוש'. התבוננו בדבר זה, וחרדה תאחזכם: מצווה זו אין לשער גדולתה, כי היא נוגעת ביסוד קיומנו ומציאותנו.

כל שלושת הדברים הללו, בשעה שאתה הולך ברחוב, יש לך לשימם מול עיניך, ולהפוך בהם שוב ושוב: כל משהו ומשהו של שמירה שווה הון רב, מה שאין הפה יכול לדבר והאוזן לשמוע. השעשועים והתענוגים שאתה גורם כביכול כלפי שמיא, הם עצומים ונשגבים, כהנה וכהנה יותר ממצוות אחרות. יש כאן על כל צעד ושעל מצוות במדרגה הגבוהה ביותר, על טהרת הבלתי לה' לבדה, ועם בחינה של צער, ומצוות יסודיות שכל היהדות עומדת עליהן!

מובא מהרה"ק מוקצק זי"ע, שבשעה שיהודי הולך ברחוב, רצים אחריו אלפי מלאכי חבלה, ומנסים להכשילו בכל כוחם חלילה. הם מושכים אותו בכח שירצה להסתכל לכל עבר, אפילו במעט. וכשיהודי אינו שומע להם, הוא הולך במלוא שמירת העיניים, ובמלוא השמחה כי הוא יודע עד היכן הדברים מגיעים, אומר הקב"ה למלאכים אלה: "אתם אלפים והוא יחיד, אתם מלאכים והוא בשר ודם, והוא מנצח אתכם!" זהו לפניו יתברך שעשוע נורא מאוד.

כל רגע שמירה - מצוות יקרות ערך

זהו דבר ראשון ועיקרי, אבל בנוסף לכך יש כאן גם את הענין של "ישב אדם ולא עבר עבירה, כאילו קיים מצוה", וכשהולכים ברחוב ונשמרים כדבעי, הרי הוא כל שניה בבחינה של 'כאילו קיים מצוה' - ועוד מצוות חשובות מאין כמותן.

ועוד אומר הרמב"ם שבשעה שאדם עומד בנסיון, לא מחמת מורא וכבוד וכדו', או מכל סיבה שהיא, רק מיראת ה' ופחד מהדר גאונו, הרי זה קידש את ה'! הרי בכל שניה של הליכה ברחוב כמצוותו יתברך, נמשכות עליו קדושות נוראות ועצומות.

לכן אין להיגרר אחר הטשטוש שמנסה היצר להחדיר באדם, שיש כאן מצב של "אם לא נכשלת - לא הפסדת". אל תאמינו ליצר, חז"ל מגלים לנו שזה פשוט לא נכון! אם אני הולך ברחוב ושומר על עיני, זה לא "לא הפסדתי", אלא כאילו קיימתי מצוות רבות ונשגבות. כל שנייה ושנייה שאני יכול חלילה להיכשל ואני נשמר, הריני קונה לעצמי מצוות קדושות ונוראות, בנקיות עליונה, ועם בחינה של צער. אני עשיר מופלג!

ולכן כשהוא שב אל בית המדרש או לביתו, הוא צריך להודות ולהלל לה': "אה, חזרתי עם אוצרות גדושים וכיסים מלאים בקדושה, נתקדשתי בקדושה של מעלה!"

משמעות המושג 'קדושה'

מאן דהו שאל אותי פעם מה זו קדושה? הוא יודע מה זה צ'ולנט מה זה קוגל... מה זו קדושה, מה פירוש המילות של מילה זו...

במסירות נפש ונאמנות; כמה שהוא קורע מעצמו למען עשיית המצווה, באותה מידה היא מתגדלת עד לאין שיעור.

והדבר השלישי הוא, עצם המצוה. יש מצוות שחשיבותן מצד עצמן גדולה לאין ערוך לעומת מצוות אחרות. התורה גילתה לנו אלו מצוות הן, לא שאנו יודעים את זה מעצמנו. ושלושת דברים אלו - כולם נמצאים בענין של שמירת העינים.

שמירת העיניים - שלימות העבודה

כשאתה הולך ברחוב ושומר על עיניך, אתה מקיים את המצוה בשלוש הדרגות המתוארות, באופן הכי נעלה ששייך. ראשית, זה זך ונקי לגמרי, קדוש וטהור בלתי לה' לבדו. הרי רק אתה ובוראך מכירים ויודעים מה יצרך מסיתך, ולאן הוא רוצה

"געוואלד!" החל החבר לזעוק במלוא גרונו, "אל נא אחי תרע! החזר מהר את המטבע לכיסך, ובוא עמי, דרך של מחצית השעה ולא יותר, עד אשר נגיע למקום אשר פקידי המלך נמצאים. ולהם, רק להם, תתן את המטבע!" הרי בכוחך לגרום שמחה עצומה בבית המלך, והמלך יעשיר אותך בעושר רב. עם אותו עושר תוכל לקנות אחר כך לא כוס אחת, אלא את כל החנות, ואת כל המפעל, וגם מפעלים רבים אחרים שיהיו ברשותך עד אחרון ימך עלי אדמות!

"מדוע תעכבני בחום ובשרב שכזה?" ענה לו חברו בתרעומת. "הכי לא תדע שצמאוני גבר בי, וגדולה תשוקתי לכוס מים? מה לך מציע לי הליכה של כברת דרך, בחום השמש הבוהר כאש..."

כמה סכל איש זה: עומד להחליף עולם ומלואו בכוס מים!

קוב"ה ליהודי: בקשה ממך, אני רוצה את זה!

בורא העולם אומר אל כל יהודי: אתה הולך ברחוב, יש מטבע שאתה רוצה חלילה לראות? מטבע זה, בשבילך היא שווה כוס שתייה, משהו קטן; לי, אומר כביכול הרבש"ע, זה שווה הרבה. ואני רוצה אותה - "תנה בני לבך לי, ועיניך דרכי תצורנה".

בני, אומר הקב"ה, תן לי את לבך ועיניך. נתתי לך מצוה "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" ואני רוצה את העינים שלך, תן לי אותן. ואם רק תתן לי, יודע אתה מה אעשה מאותה מטבע קטנה? דברים נשגבים שאי אפשר לתאר. אעשה ממנה מצוה מהגדולות והחשובות ביותר! מאותה הסתכלות קטנה שאתה נשמר ממנה ומעניקה לי, אעשה מצוה גדולה ויקרה מאין כמותה.

וכאן צריך להרחיב מעט על גודל יקרת ערכה של מצוות שמירת העיניים, כי יקרה היא עד למאוד, עד שכמעט אין בנמצא מצוות דומות המשתוות לה.

שלושה עמודי החשיבות

זאת ידוע שגודלה של מצוה נמדדת בשלושה דברים:

דבר ראשון, כמה נקייה היא עשיית המצוה. היינו עם כמה טהרת הלב נעשתה, כמה 'טהור לבנו לעבדך באמת' יש בה, ועד כמה היא נקייה בלי פניות, בלתי לה' לבדה. יש בכך מדרגות רבות, אבל באופן כללי, לפי מידת עשייתו את המצוה לשמה, מפחד ה' ויראתו בלבד, כך מתגדלת ומתייקרת המצווה, עד לאין ערוך. שניים יכולים לעשות את אותה מצווה, אחד עם טהרת הלב ואחד בלי, וההבדל ביניהם הוא שמים וארץ.

הדבר השני שמגדל את המצוה הוא, ההתאמצות בעשייתה. 'לפום צערא אגרא', אמרו לנו חז"ל 'טוב אחד בצער ממאה שלא בצער', מצוה שיהודי עמל למענה והיא מגיעה לו בצער ובקושי, הוא עושה אותה

כשחזר למחרת אל האר"י הקדוש הוא כבר לא הכיר אותו! זה לא היה אותו אחד... האר"י כבר לא רצה ללמוד עמו יותר - לא את אותו בחור הזמנתי אלי אמשי!

אין לנו מושג בדברים הללו, אבל אנו הרי מאמינים, וזה דבר שמתרחש אצל כל אחד. האר"י ראה, ואנו מאמינים בכך. וצריך לדעת שמרובה מידה טובה, ואם ראה אחת הופכת את האדם לאדם אחר; כמה שמירת העינים הופכת אותו לאדם אחר במובן החיובי! ובדרך אחת שאדם הולך בה כראוי, ישנן כמה אלפי או מאות שניות, שכל אחת מהן בכוחה להפוך את האדם לגמרי. נמצא שהאדם שחוזר זה עתה מעבודת שמירת העיניים, שוהה במקום אחר לגמרי מקודם. הוא נעשה אדם אחר!

וכשהיודי עושה זאת בשמחה; לא רק שאינני מפסיד, אלא אין קץ לאשרי על מה שמעניק לי ה' ברוב טובו, הוא חושב לעצמו "אני הולך לחזור אדם אחר לגמרי"; זה מרומם אותו מאוד, והוא זוכה על ידי כך לסיוע בכל העניינים בעבודת המידות, בעבודה התפילה בעמל התורה, ביגיעת התורה ובכל מידה נכונה!

בורא עולם יעזור שנוכל תמיד לעבדו באהבה ביראה ובשמחה, אמ"ס.

"והייתם קדושים לאלוקיכם" - היש לך מתוק לחיך יותר מזה!

זה איננו אותו איש כלל!

הגישה אל כל הענין צריכה להיות בשמחה עצומה: אני הולך כעת להכניס בתוכי, ימים ונהרות של קדושה. זוהי 'עת לכנוס'. חזרתי מהרחוב? אני כעת אדם אחר לגמרי. כשהיודי היה זוכה, היה יכול לראות בעיניו בחוש שנעשה אדם אחר לגמרי. וצדיקים ראו זאת. הוא נעשה אדם אחר לגמרי, עד שאינו דומה בכלל לאדם הישן!

ידוע הסיפור על האר"י הקדוש, שבעת הלווייתן של הרמ"ק שאל, האם יש מי שרואה משהו מסוים. אף אחד לא ראה, מלבד בחור אחד, שניגש אליו ואמר, רבי אני רואה. מה אתה רואה? עמודא דנהורא. הגמרא אומרת שרק אחד בדור או שניים בדור זוכים לכך. האר"י הקדוש כל כך התפעל ממנו, בחור צעיר וכבר נמצא בדרגה זו, עד שביקש ממנו שיגיע אליו מחו, אז ילמד עמו סתרי תורה.

ביני לביני, עבר אותו בחור ברחוב, ולדאבון הלב קלטו עיניו דבר מה שלא כשורה, או שמא עבר בחינה אחרת של חסרון בקדושה. על כל פנים,

ובכן, הפירוש הוא: כל הדברים החיוביים, כל האורות, וכל מה שבאמת טוב לאדם; אהבת ה', יראת ה', אהבת ישראל, הכנעה, ענווה, עין טובה, רוח נמוכה ונפש שפלה, לב טוב, וכן הלאה כל סולם המדרגות של המסילת ישראל, של הברייתא של ר' פנחס בן יאיר, כל חובת הלבבות, כל הדברים הנפלאים, כל החמודות, כל מידה נכונה...

אי אפשר למנות כל הזמן את הכל, לכן כשרוצים לומר את כל אותם דברים נפלאים במילה אחת קוראים לזה: 'קדושה!'. טומאה, היא ההיפך מזה; כל הרוע, עין רעה רוח גבוהה נפש רחבה, כל אלה במילה אחת היא 'טומאה!' קדושה, פירושה כל האורות וכל הדברים הטובים.

כל המששהו של הליכה ברחוב כראוי, מרומם אותך ומקרב אותך. החזון איש היה אומר שזה הופך בהמה לאדם, ואדם למלאך. זה מרומם אותך! כל משהו של הליכה ברחוב כיהודי, מקרב אותך יותר למלאך, מקרב אותך לעין טובה 'ל'רוח נמוכה' ל'נפש שפלה' ל'לב טוב', ל'התמדת התורה' ול'זכירת התורה'. וכפי שהחזון איש אמר "וראיתם אותו וזכרתם את כל מצוות ה', ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם... והייתם קדושים לאלוקיכם". הקב"ה אומר כאן: מי שיקיים פסוק זה, אנכי אקדש אותו וארומם אותו. "ואשא אתכם על כנפי נשרים, ואביא אתכם אלי".

סיפורים אישיים

כעין ראיתי

רק המושב הטוב ביותר - פנוי

סיפר הגה"צ ר' שלמה רובין שליט"א:

בצעירותי בהיותי בחור למדתי בישיבה בירושלים. היה זה ימי טרום חג הפסח של שנת תשנ"ג, ומכיון שהייתי צריך לחזור לביתי בארצה"ב, רציתי להיכנס אל רבה של ירושלים הגה"צ רבי משה ארי' פריינד זצ"ל לברכת פרידה.

השעון הראה על 10:30 בערב בעת שצלצלתי אל בית הרב לשאול מתי אוכל להגיע. בני הבית אמרו לי כי הרב כבר עלה על יצועו לשנת הליל, היות ולמחרת אמור להתקיים בבית דינו 'מעמד חליצה', ולפני מעמד כזה נוהג הרב לעבור על כל הלכות חליצה אשר בגין כך עליו לקום השכם בבוקר, אך הגבאי הבטיח לי שיקרא לי מיד כשהרב יתעורר משנתו.

כעבר שעה וחצי בסביבות השעה 12:00 בלילה, צלצל אלי הגבאי ואמר לי כי הרב כבר התעורר משנתו וכי הוא יכול לקבל אותי כעת. בהגיעי אל ביתו זכיתי, לראשונה, לראות את הרב באמירת ברכות התורה בהתלהבות אש שלהבת, בו בעת אשר על השולחן כבר מוכן היה כרך השולחן ערוך אבן העזר בכדי לעבור על הלכות חליצה. בסיימו, פנית אל הרב ואמרתי כי הנני נוסע אל ביתי שבאמריקה, וכי ברצוני להתברך שאוכל לשמור עיני בדרכים. לשמע בקשתי חיך הרב בהנאה גלויה תוך כדי שהוא מכה על לחיי באהבה, לאחריו בירך אותי, שאוכל לשמור את עיני בכל הדרך, ושהכל יבוא על מקומו בשלום.

באותם שנים נהוג היה, להעביר את כבודת הנוסע ואת חבילותיו אל שדה התעופה - יום לפני הטיסה, וביום שלמחרת היו מגיעים היישר אל הטיסה. כך עשיתי גם אני, העברתי את חבילותיי יום לפני הטיסה, ולמחרת הגעתי אל השדה בשעה היעודה לטיסתי חזרה הביתה.

ברם, בהגיעי אל שדה התעופה ובעוד אני מכתת רגליי אל עבר מעבר הנוסעים, מודיעים לי מהרגע להרגע, כי אין לי מקום בטיסה, וכי המטוס מלא עד אפס מקום. נהיה לי שחור בעיניים, אני חייב לנסוע הביתה, מה עושים? התחלתי

המשך בעל ד

מנטור במיוחד למפעל
טובות עינים
פרוס מיי הקיץ תשפ"ב

מאת
כ"ק הגד"צ המפורסם
רבי יעקב מאיר
שעבטער שליט"א

תפילה

לשמירת עינים

• ראיונות • שיעורים • דברים

לשם יחוד

קודשא בריך הוא ושכינתו, ברחימו ורחימו, הנני מבין בשמירת עיני ומחשבותי לקיים מצוות בוראי שצוני לשמור את עיני ומחשבותי, כמו שנאמר ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, לעשות נחת רוח להבורא יהבך שמו.

רבנו של עולם

חוס וחסוץ ע"י ונפני קדוש ולשמור את עיני מכל ראיה והסתכלות אסורה ותעורני לעצם את עיני מראות פגע, ותן לי כח וגבורה מאתך לשבר את יצרי הרע ולקבש את תאוותי ולא אתור אחר עיני ויהיו עיני בראשותי שלא להביט על שום דבר שלא ברצונך כמו שצויתנו בתורתך, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם.

אבי אב רחמן, אלקי נשאתי את עיני וקד לך עיני תלויות ומחולות, שתחנני ותרחם עלי ותהיה בעיני ותצילני ותשמור את עיני תמיד בשמירה עיונה מכל מיני פגם הראות, שלא אבוא לידי נסיון בל"א ולא אפגע בשום ראיה אסורה חס ושלום לעולם אפילו בשוגג ובאנס, כמו שאמר דוד המלך עליו השלום העבר עיני מראות שוא, ואפילו אם יאירע חס ושלום בלכתי בדרך או בשאר מקומות שאראה בעיני מה שאראה, עשה ברחמי הרבים, שלא יגיע לדעתי ומרוי מזה שום צד תהורו רע בל"א ח"ו, ולא יבלבל את דעתי בל"א שום ראיה והסתכלות, רק אוקה להיות דבוק בקדשתך תמיד. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך.

אפשר לקבל התפילה קוטל במוקד ירושלים רח' עבודת ישראל 26, מיועד גם למלמדים או משגיחים שחפצים לזכות את תלמידיהם, ולעודד לאמו את התפילה בכל יום

קודם אידישקייט, אח"כ פרנסה!

ידידי מנהל עסק שב"ה מצליח מאוד. בד בבד עם התרחבות העסק הוא שם דגש חזק שכל מה שקשור לענייני טכנולוגיה יתנהל באופן הנכון ע"פ הלכה.

ידידי משווק מוצר שלאחרונה הפצתו התרחבה מאוד דרך רשת האינטרנט, אך בצורה כזו שמביאה איתה נסיונות מיותרים שאינם לכתחילה ע"פ תורה. הוא מאוד הסתפק מה לעשות וכיצד להתנהג, כי מצד אחד הוא חייב לעמוד בקצב, ומצד שני הוא ידע שלדבר כזה יהיה מחיר בשמירת עניינים.

בתור חבר קרוב הרגשתי בהתלבטות שלו, אבל חשתי שלא בנוח להתערב לו בעסקיו.

במוצ"ש האחרון הוא מתקשר אלי, ומיד כשהרמתי את הטלפון שמעתי על הקול שלו שיש לו איזה חדשות מעניינות לשתף אותי. החבר שלי סיפר בשמחה: "היום בשבת אחה"צ קראתי את גליון 'מאמר התחזקות' על שמירת עניינים, ואין לי יותר שום ספק איך להתנהג. החלטתי בהחלטה חזקה שיהיה מה שיהיה, אני הולך להישאר 'ערליכער איד', ואני לא הולך להשתנות בשביל כמה דולר!"

ד"ר משה מנחם הכהן ר' יוסף משה ברקוביץ, א"ח

המשך מע"ג

להתווכח עם נציגי השירות כי אינני מסכים לכך, חייבים להעלות אותי לטיסה וכו'. הדיילים, בראותם כי אין ביכולתם לעזור לי, הלכו והזעיקו את הממונה עליהם.

הממונה אכן הגיע במהירות וניסה לעשות ככל אשר לאל ידו, הביט כאן ובדק שם, עד שפנה אלי ואמר לי כי אם ארצה להצטרף דווקא לטיסה זו, הרי שהוא יכול לארגן לי מקום ישיבה, אך לא יהא זה המקום הטוב ביותר במטוס... לשאלתי מה הכוונה לא המקום הטוב ביותר, ענה, כי המקום הוא על יד הטייס, וכי לא אוכל לראות משם את 'המסך'...

למי שלא זוכר, פעם לא היה מסך נפרד מול כל מושב, אלא היו כמה מסכים גדולים לכל הנוסעים. הדבר הכביד מאוד את ענין שמירת העניינים, כי בשונה מהיום שאפשר לכבות את המסך, הרי שאז היה המסך עובד ומרצד במשך כל הטיסה, ופשוט לא ניתן היה להרים את העיניים במשך כל זמן הטיסה.

כמובן, שמיד נעניתי בשמחה להצעתו של הלה - כי הרי מה יכול להיות מקום טוב יותר ממקום אשר בו הטלוויזיה כלל אינו עובד? כך או כך עברה עלי הטיסה ברוגע ושלווה, באופן הכשר למהדרין שעוד לא היה לי כמותו לפני כן, והכל בזכות ברכתו של רבה של ירושלים. ולא עוד, אלא גם הזמנתי דיין פלוני שישב במטוס שיבוא לשבת על ידי.

כאשר סיפרו את המעשה באזני הרב, נהנה מאוד.

אכתבים למערכת

הדס היבש

התפלאתי מאוד, שכן הקפדתי לפני יו"ט לעשות את כל הפעולות הנדרשות על מנת לשמור על טרייטם. והנה מיד בתחילת החג, כשהדסים של כל הקהל רעננים ולחים, אצלי, הם כמושים ויבשים. היה בכך עגמת נפש, אך לא פחות מכך גם פלא. התבוננתי מה זה היה לי, ועד מהרה הגעתי למסקנה שיש בכך רמז ברור משמים בשבילי.

עלי ההדס הרי מרמזים על העניינים כידוע, ככל הנראה מצב העניינים בעת האחרונה לא היה כדבעי, ולכן מרמזי העין לא היו יכולים להיות במצב יותר טוב מאשר הנרמזים עצמם... תיכף קבלתי עלי להתחזק מחדש בשמירת העניינים.

וביום א' דחווה"מ קניתי לי הדסים חדשים - שהחזיקו מעמד כל החג טריים כבשעת קנייתם, ויהי לנס!

במהלך היום יום אני מנסה כסדר להתחזק בשמירת העניינים בעת הליכה ברחוב וכדו'. בערב סוכות בשנה האחרונה, בסערת הטרדות הגדולות וההכנות לחג, הייתה אצלי התרפות מסוימת בנושא, לדאבוני.

ביום הראשון של חג הסוכות נכנסתי לביהמ"ד, וד' המינים המהודרים שלי ביד. והנה, כשבאתי להוציא את הלולב מתוך הנרתיק, אני שם לב שההדסים, שלקטתי אותם אחד אחד בשימת לב מיוחדת, החליפו כולם את צבעם הירוק והטרי - לצבע חום ויבש.

על הטוב יזכר

זכות עמוד בגליון

זכות ולטובת נשמת הרה"ק ר' לוי יצחק בן שרה שאשע ז"ע

זכות 3000 גליונות

זכות הנדבן - לברכה והצלחה בבל עניינים ולע"נ הרה"ק רבי ישעי' ב"ר משה מקונטרסיר ז"ע, ולע"נ הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה מייבניץ ז"ע

זכות 1000 גליונות

זכות הנדבן - הצלחה בבל עניינים

24 שעה

תרומות

שלוחה 077.401.6591 2

חלק בהפצת הגליון:	זכות עמוד בגליון:
זכות 5,000 גליונות ₪1200	1500 ₪
זכות 4,000 גליונות ₪1000	שותפי טהור עינים
זכות 3,000 גליונות ₪750	180 ₪ לחודש (בכתיב סינים)
זכות 2,000 גליונות ₪500	100 ₪ לחודש
זכות 1,000 גליונות ₪250	50 ₪ לחודש
זכות הפצת הגליון (הפצת גליון לכל רחבי הארץ)	זכות הפצת הגליון (הפצת הירחון)
5,000 ₪	5,000 ₪
זכות הוצאת הגליון	
16,000 ₪	

077.401.6591

- 1 אחי בחינת שפה
- 2 לשמיעת הדעות
- 3 לנדבות
- 4 להשאת הדעות
- 5 לפוטם סיפור

עבודת ישראל 26, ירושלים 9515528
info@tahoreineyim.org

מחנה מופת
1 Beer Sheva 8101
Manass NY 10950
845.999.4194

יבולין לקוב הגליונות בלשה"ק / אידיש ע"י כתובת האימייל הנ"ל או יבולין להשאיר הודעה על מספר המערכת שלוהה 3